

arheografije itd. Ćirilometodska problematika je obogaćena novim prilozima: Najda Ivanova – Sofija: *Кирило-Методиевата традиция в българската католическа книжнина от XVII век*; Hans Miklas – Beč, Marija Šniter – Plovdiv: *Св. Методий в Райхену – вероятности и исторически документи*; Hartmut Trunte - Bonn: *Ex Armenia Lux. Константин–Кирил и Мауро – Mecron*; Mario Capaldo, Janja Jerkov – Salerno: *Проблеми на ръкописната традиция на Климентовите слова*.

U nedjelju 4. rujna sudionici skupa bili su počašćeni cjelodnevnim izletom u Melnjik i RoženSKI manastir iz 14. stoljeća, blizu grčke granice.

Šesti ljetni paleoslavistički kolokvij, koji se redovito održava svake treće godine, uspješno produžuje tradiciju okupljanja učenjaka iste struke, što je posebno pohvaljeno i podržano na okruglom stolu. Takvi susreti omogućavaju da se u formalnom i u neformalnom razgovoru razmjenjuju nove spoznaje i iskustva znanstvenih istraživanja.

Potrebitno je istaknuti gostoljubivost organizatora skupa, ugodnu atmosferu, te dobru organizaciju usprkos teškim vremenima koja proživljavaju pojedine slavenske zemlje.

ANTONIJA ZARADIJA KIŠ

XIII. SLAVISTIČKA KONFERENCIJA U DEBRECINU

Pod naslovom: *Doseljenje Mađara i Slaveni (A magyar honfoglalás és a szlávok)* održana je u Debrecinu 26. i 27. siječnja 1995. godine XIII. filološka slavistička konferencija. Već tradicionalni *Debrecinski filološki dani (Debreceni filológiai napok)* okupljaju svakoga siječnja učenjake koji se bave rusističkom i slavističkom problematikom uopće. Konferenciju je organizirala katedra za rusistiku Sveučilišta Layos Kossuth u Debrecinu. Sudionici skupa bili su uglavnom iz Mađarske, zatim po dva iz Ukrajine i Bugarske i jedan iz Hrvatske.

Skup je otvorio direktor Instituta za slavensku filologiju debrecinskog Univerziteta dr. T. Molnár István, a zatim se pozdravnim riječima skupu obratio dr. Lévai Béla, direktor odjela za ruski jezik

i dr. Hajnády Zoltán, direktor odjela za rusku književnost.

Izlaganja su bila grupirana po temama, koliko je to bilo moguće, te su i sesije bile tematski orijentirane. Jutarnja sesija prvoga dana bila je obilježena povijesnom i jezičnom tematikom, od čega bismo istakli predavanja I. Takács: *Karaimok a Krímben és Lengyelországból*, E. Bodnár: *Legenda és valóság*, J. Lakatos: *Felvilágosodás és alkotmányosság Oroszországból*, te B. Lévai: *Az orosz igeszemlélet szemiotikai kérdései*, A. Salánki: *A jelzösített határozók fordítási lehetőségei particípiumok alkalmazásával*, I. Pacsai: *Спорный статус парных слов в русском языке* itd. Poslijepodnevna sesija bila je posvećena isključivo metodičko-pedagoškoj temati-

ci u svezi s učenjem ruskoga jezika u srednjim školama i odabiru udžbenika. Ugodna radna atmosfera u prostorijama sveučilišne knjižnice zaključena je domjenkom koji je na neki način produžio vrlo tolerantnu diskusiju.

Drugi dan skupa započeo je izlaganjima iz područja toponomastike, da bi se nastavio referatima iz područja književnosti, paleoslavistike i etnologije, iz čega izdvajamo predavanja K. Czeglédi: *Jelzös szerkezetek a Volga-vidéki földrajzi nevekben*, E. Villányi: *A Szent-István himnusz és egy pravoszláv sztyhira*, I. Molnár: *Atilla egy lengyel drámában (1898) és a dráma szerzője*, M. Font: *...in legationibus in Rusciam...*, S. Földvári: *Dokumentumok Habina Lukács egri működéséről*. Moramo primjetiti da je konferencija bila obilježena mađarsko-ruskim kulturnim, povijesnim i jezičnim vezama, a da su veze s drugim slavenskim zemljama ostale na margini. Donekle su to nadoknadila predavanja A. Gjurova: *Az első bolgár állam és a magyar honfoglalás*, E. Balcseve: *Проблемы поэтики современного болгарского романа*, J. Drahosa: *Значение данных болгарского языка для общей теории славянского глагольного вида*, S. Tkačova: *Венгерско-русинские от-*

ношения в 1944.г., L. Mušketika: *Власні назви в перекладах угорської художньої літератури на українську мову* i A. Zaradije Kiš: *Glagoljica u Budimpešti*.

Referati s XIII. slavističke konferencije u Debrecinu organizator će pripremiti za časopis *Debreceni szlavistikai füzetek*.

Značaj ovog dvodnevog slavističkog skupa je u istraživanjima mađarsko-slavenskih dodira i međusobnih prožimanja, koja mađarske humaniste zaokupljaju od davnine. Iako paleoslavistička istraživanja nisu ovdje bila primarna, čini se da interes za tu granu raste, kako je bilo primijećeno u zaključku skupa. Međunarodne Slavističke dane koji se svake godine održavaju u Debrecinu, a svake treće u Szombathelyju, Mađari smatraju najznačajnijim slavističkim skupovima u svojoj zemlji. Njihov interes za produbljivanjem i izgradnjom veće i tješnje suradnje s drugim slavističkim zemljama, kako je primijetio veći broj učenjaka na području slavistike, predstavlja važnu razvojnu točku u budućem radu ovih znanstvenih skupova.

ANTONIJA ZARADIJA KIŠ